

DISTINCȚII ȘI PREMII ACORDATE DE CLUBUL AMIRALILOR

Asociația noastră are bunul obicei de a acorda Distincții și Premii. Dintre distincții remarcăm pentru semnificații Diplomele de Excelență, Diplomele de Merit și Diplomele de onoare acordate unor personalități, unor instituții și organizații ale căror prestații au legătură cu preocupările Clubului.

S-a statuat tradiția ca membrilor Clubului Amiralilor să li se ofere obiecte simbolice în trimestrul când împlinesc un număr „rotund” de ani, adică 50, 55, 60, 65, 70, 75, 80, 85, 90, 95 ș.a.m.d.

Clubul Amiralilor stimulează anual creațiile intelectuale care iau forma unor cărți cu subiecte de marină. Cred că la temelia inițierii manifestării a stat intenția de promovare a imaginii asociației amiralilor, înfăptuirea cerinței programatice de a stimula creația în perimetrul literaturii marinărești, atragerea spre Marină a unor instituții universitare, recompensarea, fie și simbolică, a celor ce s-au afirmat în trudnica muncă de a scrie cărți.

Au fost sute și sute de premianți. Autori de cărți veterani ai marinei și ai scrisului. rezervă și în retragere, cadre didactice universitare din Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, Universitatea Dunărea de Jos, Galați, Universitatea Maritimă Constanța, Universitatea Națională de Apărare „Carol I”, specialiști ai Muzeului Marinei Române ș.a.

Despre valoarea intrinsecă a lucrărilor premiate se va pronunța viitorul.

S-a conturat ideea de a nu mai premia cărți multe ci doar câteva, dar cu certe valențe științifice și culturale. Vom vedea ce va fi în 2012

Caleidoscopul

Clubului Amiralilor

PUBLICAȚIE PERIODICĂ, NR. 6, 25 noiembrie
2011

Asociația Clubul Amiralilor promovează relații colegiale între amiralii României indiferent de vârstă, grad și funcții îndeplinite.

Cel mai vârstnic

membru al Clubului Amiralilor

Contraamiralul de flotilă, în retragere, Alexandru Doru Ionescu s-a născut la 29 noiembrie 1921. Acum 90 de ani. În editorialul din numărul trecut al Caleidoscopului am făcut paralele biografice între domnia sa și fostul suveran Mihai I. Nu i-am scris numele deoarece mi-a zis că nu se face să fie pomenit alături de cel căruia i-a jurat credință de două ori în cariera sa militară.

Drumul vieții sale este foarte interesant. Fiu de ofițer de carieră. Tatăl său a fost rănit de trei ori pe câmpurile de luptă ale Războiului de Reîntregire a Neamului. Cu gradul de colonel a fost director de studii al Liceului Militar „Mihai Viteazu” din Târgu Mureș și după pensionare, profesor de Matematică la un liceu din Târgu Ocna.

Pe 29 noiembrie 2011, la Clubul Amiralilor i s-a înmănat de către președinte o Diplomă de Excelență. I-am spus amiralului

lordache că este un om de caracter, are personalitate, și atunci când te contrazice nu îți provoacă niciun dram de supărare. Acesta mi-a replicat, pe bună dreptate, că aceasta provine din educația primită în familie. O educație aleasă a primit și ca elev al Liceului Militar „Mihai Viteazu”, vreme de 8 ani, în perioada 1932-1940. A îmbrăcat uniforma militară când avea 11 ani.

Ca licean militar a participat la o Tabără de vară la Mare. Și s-a lipit sufletește de Marină. Doi ani a urmat Școala Navală, fiind printre cei buni la carte, având colegi de promoție (1942) pe amiralii Gheorghe Sandu, Victor Bogdan, Marcel Diaconescu, comandorii Gheorghe Ion și Nicolae Koslinski, ca să-i amintesc doar pe cei mai cunoscuți. A devenit aspirant la 10 mai 1942.

A participat la război, îndeplinind funcțiile: comandant secția „Rareș” în cadrul Grupării Artilerie de Coastă, ajutor al ofițerului cu navigația și ofițer cu transmisiunile pe distrugătorul „Regele Ferdinand” (1942-1943), adjutant al comandantului Escadrei de Distrugătoare pe distrugătorul „Regina Maria”, până la 10 mai 1944 când a fost numit comandant militar al remorcherului dragor „Mureș”. La 3 septembrie 1944 a fost luat prizonier de sovietici.

Ambarcat pentru practică pe distrugătorul „Ferdinand”. 23 iunie 1941, 8 atacuri ale avioanelor sovietice asupra portului. Atacurile continuă zilnic. Pe 24 iunie, distrugătorul se dispersează în mare de unde trage asupra avioanelor inamice. Și tot așa în următoarele trei luni. Ai noștri trăgeau cu tunurile AA până se înroșeau țevile dar câteodată bombardierele inamice „nu binevoiau să cadă”, notează elevul Doru Ionescu, ochitor la tun, în Jurnalul său de campanie.

Un episod extraordinar. În mai 1944. Se evacua pe calea mării trupele din Crimeea. Convoiu în drum spre Constanța este atacat de aviația sovietică. Cargoul „Alba Iulia” este avariat mortal. Oamenii sar în apa rece. De la distrugătorul „Regina Maria”, care era în escortă, se trimite o echipă de marinari din care a făcut parte și aspirantul Ionescu. Au reușit să salveze nava și să o aducă în port. Scene teribile ca în filmele de groază

Cu remorcherul „Mureșul”, în august 1944 trecea trupele sovietice de la Ismail la Tulcea. Are la bord un ofițer sovietic. Remorcherul rămâne fără combustibil. Îl lămurește pe „oaspetele” său și merg la Brăila pentru a face plinul. Se întorc, iar la 3 septembrie este luat prizonier de noul aliat. În lagăr, este vecin de pat cu viitorul amiral Grigore Marteș, care fusese ofițer cu artileria pe un monitor.

Vine din lagăr, face Școala de Aplicație (1946) și Academia de Comandă și stat major (1948-1950). Este trecut în rezervă pe motiv că are „origine socială nesănătoasă, burghezo-moșierească”. Este concentrat la Școala Navală ca profesor de Istorie maritimă. După câțiva ani părăsește Armata, dar rămâne aproape de Marină lucrând ca inginer topohidrograf la construcția Canalului Dunăre - Marea Neagră și dezvoltarea orașului Constanța. În 1990, revine în rândurile Ligii Navale Române, unde desfășoară o bogată activitate fiind vreme de 20 de ani omul de bază al redactării revistei „Marea Noastră”.

A fost decorat pentru fapte de arme cu: medalia „Bărbăție și Credință”, Ordinul „Coroana României”, Ordinul „Steaua României”, „Crucea de Fier” germană, medalia „Eliberarea de sub jugul fascist”, medalia sovietică „Victoria asupra Germaniei în marele război pentru apărarea patriei”.

În ziua de 28 noiembrie a.c., la Academia Navală are loc o ceremonie emoționantă în cadrul căreia i se înmânează „Emblema de Onoare” a Statului Major General. Toți militarii instituției aflați în formație, acompaniați de muzica militară, intonează MULTI ANI, TRĂIASCĂ !

Cam (r) George Petre

Constantin Bălescu. S-a născut la 12 ianuarie 1864, la Turnu Severin. În 1881, a devenit prin concurs elev al Școlii Navale din Brest, Franța. A fost avansat aspirant în marina franceză. Între 1882-1883, a efectuat o călătorie în jurul lumii la bordul navei-școală franceze „Reine Blanche”. Cunoștea limbile franceză, engleză, spaniolă, italiană și germană. În perioada 1 mai 1889-1 mai 1892, ambarcat pe crucișătorul „Elisabeta” a participat la călătorii de instrucție, pe timpul cărora au fost vizitate 20 de porturi din M. Mediterană și M. Neagră. La 28 aprilie 1894, s-a ambarcat pe bricul „Mircea”, navă care a acostat în cinci porturi italiene și la Constantinopol. În 1898, în calitate de comandant al bricului „Mircea” a vizitat porturi din Bulgaria. În 1917-1920, a fost comandant al Marinei Militare. Contraamiral în 1913 și viceamiral în 1920.

Nicolae Negrescu. Născut în 1864. În 1882, a început cursurile Școlii Navale din Brest, fiind un elev eminent. Ambarcat pe fregata franceză „Iphigenie”, ca elev al Școlii de Aplicație, a efectuat numeroase călătorii de instrucție. Cunoștea limbile franceză, engleză și germană. Ambarcat pe crucișătorul „Elisabeta” a participat la marșuri de instrucție în Mediterana. În 1902, comandă bricul „Mircea” în marșuri internaționale de instrucție. În 1903, cu „Mircea” a acostat la Pireu, Suda, Alexandria și Smirna. A devenit contraamiral în 1916, la vârsta de 52 de ani. A comandat Flota de operații în luptele de pe Dunăre până la 12 decembrie 1916, dovedind ridicate calități de conducător militar.

Ion Spiropol. Născut în 1864. A absolvit Școala Navală franceză din Brest. A trecut în rezervă în 1930 cu gradul de contraamiral. În fost comandant secund al bricului „Mircea”, cu care a efectuat un marș de instrucție, în 1892, la Genova, pentru a participa la serbările columbiene, cu escale la Constantinopol, Messina, Brindisi, Ancona, Neapole, Livorno și Kios. În 1898, era secund al crucișătorului „Elisabeta” cu care a acostat în porturile Varna și Burgas. La 1 aprilie 1902, preluând comanda crucișătorului „Elisabeta”, a efectuat un voiaj pe coastele Asiei Mici și în nordul Mării Negre, cu escale în numeroase porturi. A îndeplinit funcții de conducere în unități ale Marinei, în cursul primei conflagrații mondiale.

Cam (r) Petre George

A încetat din viață amiralul Corneliu Cristescu

În ziua de 8 noiembrie 2011 a încetat din viață, în urma unei boli necruțătoare, contraamiralul (r) dr. ing. Corneliu Cristescu, membru fondator al Clubului Amiralilor, lider de seamă al Ligii Navale Române, fiind mai mulți ani membru al Consiliului Director Național și președinte al Filialei Constanța.

S-a născut în București la 13 mai 1939. A intrat la o vârstă fragedă în marină, ca elev al Liceului militar de marină din Galați. A fost comandant de Vedetă purtătoare de rachete și al submarinului „Delfinul”, director-adjunct al Liceului Militar de Marină „Alexandru Ioan Cuza”, profesor, șef de catedră și comandant (rector) al Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”.

La ceremonia de înmormântare, desfășurată cu onoruri militare, a rostit un emoționant Cuvânt de adio președintele Asociației noastre, viceamiralul (r) Constantin Iordache. Personalitatea regretatului dispărut a fost evocată și de contraamiralul de flotila (r) Constantin Pora, coleg de promoție de liceu militar.

Dumnezeu să-l odihnească în pace!